

«Nei til EU» tapte - hva nå? Det skulle vel egentlig vært en sak om EØS.

ACER er en konsekvens av EØS og Norges deltagelse i EUs indre marked, i.e. EUs kraftmarked.

EØS ble lagt på plass av politikere som ville at Norge skulle bli medlem av EU. Folketellingen motsatte seg det. Disse politikerne var i flertall på Stortinget. Viktigst er at AP og Høyre politikerne ville ha medlemskap. Dermed ble det simpelt flertall for EØS som praksis var medlemskap i EU. En beslutning som burde hatt 2/3 flertall etter en grundig utredning av konsekvensene av et EU medlemskap.

I 1991 fikk Gro Harlem Brundtland endret energiloven slik at strømmen / kraften blir å betrakte som en vare slik at det ble en markeds drevet utbygging og salg. Dermed er grunnlaget lagt for en utvikling av priser til de store høyder som man opplevde når man ble tilknyttet EUs kraftmarked der auksjonssystemet Europool sørget for at høyest mulig oppnåelig pris til enhver tid ble anvendt til forbruker.

Det som skal til er at vi må tilbake til et norsk marked og energiloven må endre tilbake til det den var. Kraftprisene må være kostnadsbasert og ikke markeds drevet, dvs. Nordpool må bort.

Energi er en ressurs som må gjøres tilgjengelig til alle i Norge.

Kraftoverskudd kan selges til EU til høyest oppnåelig pris.

Da er kraften å betrakte som en vare og kablene kan beholdes for formålet. Det fordrer en avtale med EU for det.

Alle sider ved EØS bør belyses grundig mht. plusser og minuser for det norske samfunnet. F.eks. har det indre markedet bidratt til en positiv utvikling av norsk økonomi? Hva viser regnskapene? Har det styrket kronen? Har det dempet inflasjonen? Har det bidratt til en vekst i nasjonale virksomheter? etc.

Etter min mening må EØS erstattes med en ordinær handelsavtale. Gjerne kun med de landene i EU det er interessant å ha en avtale med!.